

Pravnik

2005

Intervju

10. str. prazna

Ministrica pravosuđa Vesna Škare Ožbolt

Ministrica Vesna Škare Ožbolt rođena je 20. lipnja 1961. godine u Osijeku. Osnovnu školu, gimnaziju i glazbenu školu završila je u Osijeku, a diplomirala je 1985. na Pravnom fakultetu u Zagrebu, gdje je upisala i poslijediplomski studij iz područja kaznenog prava.

Profesionalnu karijeru ministrica pravosuđa počela je radom na Županijskom sudu u Osijeku, ali je odmah nakon završetka pripravničkog staža zakoračila u svijet politike. Prvo je radila u Izvršnom vijeću Sabora Republike Hrvatske, a zatim u Ministarstvu vanjskih poslova. Od 1991. do 1998. godine bila je na različitim dužnostima u uredu Predsjednika Republike. Prvo kao savjetnica za odnose s javnošću i glasnogovornica, zatim kao pomoćnica, a kasnije zamjenica predstojnika Ureda Predsjednika, te na kraju kao savjetnica Predsjednika za politička pitanja. U to doba bila je i jedan od glavnih pregovarača s UN-ovim misijama i jedan od glavnih pregovarača s pobunjenim Srbima i predsjednica Nacionalnog odbora za uspostavu povjerenja i normalizaciju odnosa na ratom oštećenom području RH.

Ministrica Škare Ožbolt utemeljiteljica je Demokratskog centra, stranke kojoj je danas predsjednica. Od 2000. do 2003. godine bila je saborska zastupnica i predsjednica Kluba zastupnika DC-a. Ministrica pravosuđa postala je 2003. godine, a vjerujemo da će njezina karijera i u budućnosti biti iznimno uspješna.

Iznimno nam je drago da smo imali čast razgovarati s ministricom, koja je na taj način uveličala ovaj svečani jubilarni broj.

D.Z.R.: Koji su bili problemi s kojima ste se sreli kada ste došli na mjesto ministrike?

V.Š.O.: Problemi su mi bili kao planina. Tako su mi na početku djelovali. Najviše zato što se, prije nego što sam ja došla na mjesto ministrike, puno radilo na prilagodbi zakonodavstva Europskoj uniji, ali se u provedbi toga vrlo malo učinilo. Pa se tako, primjerice, stanje u zemljишnim knjigama nije mijenjalo od osnutka hrvatske države. Nitko nikada nije taknuo u to područje. Na broju milijuna neriješenih predmeta također se vrlo malo stvari pomaknulo. Tako da su mi to bila dva zadatka u prošloj godini: uskladiti stanje u zemljишnim knjigama i rješiti milijune zaostataka na sudovima. Ono čime se mogu pohvaliti, a jednog dana će se to sigurno još i više cijeniti, jest da sam osnovala Pravosudnu akademiju, svjesna upravo važnosti izobrazbe mladih sudaca, mladih sudačkih savjetnika, mladih državnih odvjetnika i državno-odvjetničkih savjetnika. Na edukaciju treba staviti naglasak, prvo jer ulazak u Europsku uniju nije samo deklaratoran čin nego je za njega potrebno i poznavanje europskog prava, pravnih propisa, poznavanje jezika, ali i poznavanje drugačijeg načina rada.

D.Z.R.: Kako vidite budućnost obrazovanja pravnika, što su osnovni prioriteti i vidite li neku mogućnost da kao ministrica, u sklopu Ministarstva pravosuđa, poduzmete neke akcije koje bi pridonijele temeljitoj pripremi mladih pravnika za ulazak u Europsku uniju?

V.Š.O.: Već sam počela držati predavanja o reformi pravosuđa na Pravnim fakultetima. Prošle godine bila sam na Pravnom fakultetu u Zagrebu i na Pravnom fakultetu u Rijeci, a

mislim da čemo nastaviti s Osijekom. I studenti Ekonomskog fakulteta također su tražili da im malo objasnim reformu pravosuđa. Osim koncepta reforme pravosuđa studentima objašnjavam i cijeli niz mjera koje su vezane za drugačiji način stjecanja posebnih iskustava nakon Pravnog fakulteta, a riječ je o vježbeničkom stažu i o pravosudnom ispitu. a on je velik i ozbiljan ispit koji praktički predstavlja Hrvatskoj vrata u svijet.

Ministarstvo pravosuđa kandidiralo se za projekt PHARE 2005 - Potpora sustavu pripravnštva na sudovima i državnom odvjetništvu. To je projekt kojim bi se provodila reforma sustava pripravnštva u sklopu reforme pravosuđa. Svrha projekta je stvaranje održivog sustava sudačkog i državno odvjetničkog pripravnštva u Hrvatskoj, razvoj programa obrazovanja za vježbenike u sklopu integriranog sustava edukacije pri sudovima te obrazovanje mentora. Pripravnički staž sastojat će se iz dva istodobna dijela: praktičnog, u kojem će pripravnici stjecati praktična zanja pri sudovima i državnim odvjetništvima pod nadzorom za to pripremljenih teoretskih znanja.

Ja osobno nisam zadovoljna dosadašnjim pripravnštvom u Hrvatskoj. Naime, i sama sam prošla taj dio, pa mogu reći da iz prve ruke znam kako to najčešće izgleda. Mislim da kuhanje kave i nošenje spisa više nije izazov kojem bi mladi pripravnici trebali odgovarati. Potrebno je da se kao pripravnici pripreme za onaj vrlo odgovoran dio sudačkoga ili državno odvjetničkog poziva.

Prema tome, dobivanje ovakvoga jednog projekta značit će veliki doprinos potpunoj reorganizaciji sustava pravosuđa koji počinje od pripravnštva, a nastavlja se profesionalnim razvojem u sustavnim programima usavršavanja u Pravosudnoj akademiji. Kroz spomenute programe suci i državni odvjetnici imat će mogućnost, kao njihovi kolege u zapadnoeuropskim državama, stalno se dodatno usavršavati kako bi odgovorili zahtjevima vremena u kojem živimo, te kako bi se znali nositi sa stalnim razvojem i izmjenama u mnogim pravnim područjima (npr. intelektualno vlasništvo, organizirani kriminal, računalni kriminalitet itd.). Stalna edukacija pridonijet će većoj kvaliteti rada našeg pravosuđa, a time i jačanju ugleda pravničke struke u društvu.

D.Z.R.: Jeste li obavješteni o reformi studijskog programa na Pravnom fakultetu u Zagrebu i drugim pravnim fakultetima u Hrvatskoj? Što mislite o tome? Slažete li se da će ona pridonijeti poboljšanju stanja u pravosuđu? Koje teškoće vidite u provedbi te reforme?

V.Š.O.: Reforma ima svojih prednosti, ali ima i nekih nedostataka koje treba na neki fini način korigirati. No, mislim da je to dosta dobro zamisljeno, a posebice u onom dijelu prilagodbe našeg sustava sustavima europskih sveučilišta.

D.Z.R.: Što mislite o sustavu petogodišnjeg školovanja pravnika?

V.Š.O.: To je stvar dogovara s fakultetima i cijelovite reforme pravosuđa. Neki predlažu sustav tri plus dvije godine. Osobno mislim da to nije baš najbolji prijedlog, ali više od toga ne bih komentirala. Moramo razgovarati s dekanima i ministrom znanosti i pokušati zajedno osmisлитi kako postići da sveučilište, odnosno fakultet bude apsolutno u funkciji daljnog otvaranja horizonta te produbljivanja znanja i većeg angažiranja studenata u praksi.

D.Z.R.: Smatrate li da su studenti prava dovoljno uključeni u društvena zbivanja? Mislite li da bi mogli biti više uključeni i na koji način?

V.Š.O.: Ja bih voljela da su više angažirani. Osobito na tribinama, okruglim stolovima, raspravama koje se vode. Zašto ne dati mogućnost mladim ljudima da raspravljaju i o građi u koju možda nisu dovoljno duboko ušli u smislu stručnosti. Takvi pogledi, posebice ako dolaze od najmlađe generacije budućih pravnika, mogu biti korisni. Neopterećeni su,

beskompromisni, a često upravo ta oštrica nedostaje kvalitetnoj raspravi. Bilo bi dobro da su još više angažirani na svim područjima, pa i ako osjete poneki put otpor trebaju biti odlučni i sami sebi stvarati šanse. Uvijek ću podržavati mlade, odlučne i obrazovane ljudе.

D.Z.R.: Jeste li se već čitali časopis Pravnik? Što mislite o takvim studentskim aktivnostima? Može li to koristiti kasnije u karijeri i na koji način?

V.Š.O.: To je odličan oblik djelovanja. Obično su tu angažirani studenti koji se žele baviti znanstvenim radom i na taj način razmišljaju. Možda ćemo se i mi s vremena na vrijeme kao ministarstvo uključiti kako bismo potaknuli studente na sudjelovanje.

Kao što i sami znate, upravo iz redova dosadašnjih suradnika u časopisu Pravnik, znači nekadašnjih studenata Pravnog fakulteta, formirala se cijela galerija danas uglednih pravnih stručnjaka, profesora i drugih.

D.Z.R.: Koje su kvalifikacije potrebne za dobrog mladog pravnika?

V.Š.O.: Kvalifikacije za dobrog pravnika ne moraju biti ocjene pet nula, ali sigurno logičnost u zaključivanju, strani jezici, hrabrost u izričaju, oština u razmišljanju i radoholičnost. To su prema mojem mišljenju kvalifikacije za brilljantnog pravnika.

D.Z.R.: Smatrate li da se te osobine razvijaju na fakultetu ili je to individualna stvar?

V.Š.O.: Djelomice se razvijaju na fakultetu, ali to je i individualna stvar. Jednostavno - s tim se jednim dijelom rodite jednim dijelom naslijedite od svoje okoline, jednim dijelom naučite kroz život i onda dođete do granice kad kada počinjete biti gospodari svoje vlastite budućnosti.

D.Z.R.: Možete li nam reći nešto o vašim studentskim danima? Jeste li tada mislili da ćete postati ministrica pravosuđa?

V.Š.O.: Ne, nikada nisam niti mislila niti razmišljala o tome da ću postati ministrica pravosuđa. Nisam bila student s najvišim ocjenama. Prvu godinu sam položila sve ispite u predroku, u petom mjesecu. Drugu godinu sam produžila na šesti mjesec. Na trećoj godini sam izašla na ispit kod prof. Bačića koji mi je, kada je bio da sam sve položila od prve, samo vratio indeks i rekao: "Vi ste pali kolegice!" Kada sam ga pitala zašto odgovorio je: "Vrijeme je da postanete student."

14. str. prazna